

Prof.dr. J.J. Zaalberg van Zelst overleden

In de nacht van 26/27 juli 1978 is overleden prof. dr. J.J. Zaalberg van Zelst, gewoon hoogleraar in de elektronica aan de Technische Hogeschool Eindhoven.

Johannes Zaalberg van Zelst werd op 28 september 1911 te Amsterdam geboren. Hij studeerde in de jaren '30 wis- en natuurkunde aan de Rijksuniversiteit Utrecht. Reeds één jaar na zijn doctoraal examen promoveerde hij aan dezelfde universiteit cum laude tot doctor in de wis- en natuurkunde op het proefschrift: 'Precisie en gevoeligheid van intensiteitsmetingen. Meting van de constante C_1 van Planck'. 27 jaar lang, van 1937 tot 1964, was prof. Zaalberg van Zelst werkzaam op het Natuurkundig Laboratorium van Philips in Eindhoven. In 1958 werd hij benoemd tot bijzonder hoogleraar aan de Rijksuniversiteit Utrecht om onderwijs te geven in de elektronica. Bij Koninklijk besluit van 2 juli 1964 volgde zijn benoeming tot gewoon hoogleraar in de afdeling der Elektrotechniek van de TH-Eindhoven. Zijn wetenschappelijke interesse was gericht op het maken van nauwkeurige meetapparaten met gevoelige maar onnauwkeurige elektronische elementen. Dit heeft niet alleen geresulteerd in vele virtuose schakelingen, maar leidde ook tot nog steeds voor de elektronica van groot belang zijnde principes en beschouwingen, waar onder het principe van 'Toevoeging van het ontbrekende' en zijn beschouwing over de oscillator als selectieve ruisversterker. Met zijn uitzonderlijke grote kennis en kunde heeft hij vele collega's die geconfronteerd werden met de begrenzingen van de bestaande meettechniek, vooruitgeholpen. Ook heeft hij vele jongeren de kennis en vooral ook het enthousiasme voor zijn vakgebied bijgebracht, hetgeen o.a. blijkt uit de bijna 100 afgestudeerden bij zijn vakgroep. Maakte zijn virtuositeit alleen al, hem reeds tot een markante persoonlijkheid, het was de dienstbaarheid aan anderen die hem tot een bewonderd en gewaardeerd mens maakte. Altijd was Zaalberg bereid zich te verdiepen in de problemen van anderen en te helpen bij het vinden van oplossingen. Dat hij bij het ouder worden steeds meer een wijze raadsman van vele jongeren werd, gaf hem grote bevrediging.

Dr.ir. P.C.T. van der Laan

Dr. ir. P.C.T. van der Laan is op 13 april 1935 in

Leiden geboren. Na 1951 in Rotterdam het diploma h.b.s.-B te hebben behaald, studeerde hij technische natuurkunde aan de Technische Hogeschool Delft, waar hij in 1957 het ingenieursexamen met goed gevolg aflegde. In 1964 promoveerde hij tot doctor in de wis- en natuurkunde aan de Rijksuniversiteit te Utrecht op het proefschrift 'Opsluiting van plasma met behulp van een draaiend magneetveld'. Inmiddels was de heer Van der Laan, na van 1957 tot 1959 zijn militaire dienstplicht te hebben vervuld, tot 1965 als medewerker van de pinchgroep werkzaam bij het FOM-Instituut voor Plasma-Fysica in Jutphaas. Van februari 1965 tot februari 1966 bracht hij een verlofperiode als Research Associate door aan de University of Wisconsin, Madison. Van 1966 tot 1975 was hij weer werkzaam in het Instituut voor Plasma-Fysica in Jutphaas, nu als leider van de pinchgroep. Nadat in 1973 de binnen deze groep gebouwde SPICA opstelling was voltooid, verbleef de heer Van der Laan wederom gedurende een jaar in de V.S., waar hij werkzaam was aan het Massachusetts Institute of Technology in Cambridge bij Boston in verband met FOM-MIT Alcator-samenwerking. Ook werkte hij als Consultant mee aan Scyllac en aan de reversed-Field-Pinch in Los Alamos. Daarna werd prof.dr. P.C.T. van der Laan Assistant Division Leader van de CTR-Division (Controlled Thermonuclear Research) van het Los Alamos Scientific Laboratory, met speciale verantwoordelijkheid voor de reversed-Field pinch activiteiten in Los Alamos. Van de hand van prof.dr.ir. P.C.T. van der Laan verscheen, veelal in samenwerking met anderen, een zeer groot aantal publikaties in internationale vaktijdschriften. Zijn benoeming tot gewoon hoogleraar in de technieken van hoge spanningen en hoge stromen geschiedde bij Koninklijk besluit nr. 29 van 18 november 1977.

Dr.ir. A.T. de Hoop

Dr.ir. Adrianus Teunis de Hoop werd op 24 december 1927 in Rotterdam geboren. Na in 1945 in zijn geboorteplaats het diploma hbs-B te hebben behaald, studeerde hij elektrotechniek aan de Technische Hogeschool Delft, waar hij in 1950 met lof het diploma van elektrotechnisch ingenieur verwierf. De bij dit diploma behorende researchaantekening behaalde hij in 1952. In 1958 promoveerde hij - eveneens met lof - aan de Technische Hogeschool Delft tot doctor in de technische wetenschappen op het proefschrift 'Representation theorems for the displacement in an

elastic solid and their application to elastodynamic diffraction theory'. Na zijn aanstelling in 1949 als student-assistent doorliep hij een aantal rangen in de wetenschappelijke staf aan de afdeling der Elektrotechniek te Delft. Van 1956 tot 1957 verbleef hij aan het Institute of Geophysics van de University of California in Los Angeles (USA). In 1957 volgde zijn benoeming tot lector in de theorie van de elektriciteit aan de Technische Hogeschool Delft. Sedert 1960 is hij aan dezelfde Hogeschool verbonden als gewoon hoogleraar in de afdelingen der Elektrotechniek en der Algemene Wetenschappen met als onderwijsvakken de theoretische elektriciteitsleer en de toegepaste wiskunde. Van 1976 tot 1977 was prof. De Hoop in het kader van een 'sabbatical leave' gastmedewerker bij het Natuurkundig Laboratorium van de NV Philips Gloeilampenfabrieken te Eindhoven. Het wetenschappelijk onderzoek van prof. De Hoop beweegt zich in hoofdzaak op de theorie van de opwekking, de uitbreiding en de verstrooiing van electromagnetische, akoestische en elastodynamische golven en op het ontwikkelen van de daarvoor benodigde wiskundige (analytische en numerieke) technieken. Van zijn hand verscheen een aantal publicaties in nationale en internationale vaktijdschriften, alsmede een leerboek op het gebied van de theorie van het elektromagnetische veld. Zijn benoeming tot buitengewoon hoogleraar in de theoretische elektriciteitsleer geschiedde bij Koninklijk besluit nr. 12 van 10 november 1977.

Dr. D. Fischer

Dr. Dietert Fischer werd op 11 april 1919 in Hamburg geboren. Hij deed in 1951 doctoraal examen. In 1952 trad hij in dienst van de Deutsche Philips in Hamburg. Van 1955 tot 1962 was hij leider van de afdeling Applicatie Licht in Hamburg. In 1963 werd dr. Fischer leider van de Armatuur-Afdeling in Hamburg. Dit bleef hij tot 1967. Een jaar later volgde zijn benoeming tot leider van het lichttechnische laboratorium van Philips in Aken. In 1971 kreeg hij de leiding van het Lighting Design Centre van Philips in Eindhoven. Vanaf 1973 is dr. Fischer adjunctdirecteur van de Hoofdindustriegroep Licht. In 1977 werd dr. Fischer hoofdredacteur van the International Lighting Review. Hij heeft veel gepubliceerd over lichttechniek. Prof. dr. D. Fischer werd benoemd tot hoogleraar in de verlichtingskunde in de afdelingen der Technische Natuurkunde en der Elektrotechniek vanwege de Nederlandse Stichting voor Verlichtingskunde.